

פרשת בא

וַיִּקְרָא מֹשֶׁה לְכָל-זִקְנֵי יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם מִשְׁכּוֹ וַיִּקְחוּ לָכֶם צֹאן לְמִשְׁפְּחֹתֵיכֶם וְשַׁחֲטוּ הַפֶּסַח. וּלְקַחְתֶּם אֶגְדַּת אֲזוּב וּטְבַלְתֶּם בְּדָם אֲשֶׁר-בְּסֹף וְהִגַּעְתֶּם אֶל-הַמִּשְׁקוֹף וְאֶל-שְׁתֵּי הַמְּזוּזוֹת מִן-הַדָּם אֲשֶׁר בְּסֹף וְאַתֶּם לֹא תִצְאוּ אִישׁ מִפֶּתַח-בֵּיתוֹ עַד-בֹּקֶר. וְעַבְרַת יְהוָה לִנְגָף אֶת-מִצְרַיִם וְרָאָה אֶת-הַדָּם עַל-הַמִּשְׁקוֹף וְעַל שְׁתֵּי הַמְּזוּזוֹת וַפָּסַח יְהוָה עַל-הַפֶּתַח וְלֹא יָתַן הַמִּשְׁחִית לְבֹא אֶל-בְּתֵיכֶם לִנְגָף. וּשְׁמַרְתֶּם אֶת-הַדָּבָר הַזֶּה לְחֻק-לָךְ וּלְבְנֵיךָ עַד-עוֹלָם. וְהָיָה כִּי-תָבֹאוּ אֶל-הָאָרֶץ אֲשֶׁר יָתַן יְהוָה לָכֶם כְּאֲשֶׁר דִּבֶּר וּשְׁמַרְתֶּם אֶת-הָעֲבֹדָה הַזֹּאת. וְהָיָה כִּי-יֹאמְרוּ אֲלֵיכֶם בְּנֵיכֶם מָה הָעֲבֹדָה הַזֹּאת לָכֶם. וְאַמַּרְתֶּם זָבַח-פֶּסַח הוּא לַיהוָה אֲשֶׁר פָּסַח עַל-בְּתֵי בְנֵי-יִשְׂרָאֵל בְּמִצְרַיִם בְּנִגְפוֹ אֶת-מִצְרַיִם וְאַתֶּם-בְּתֵינִי הִצִּיל וַיִּקַּד הָעַם וַיִּשְׁתַּחֲוּוּ

(שמות פרק יב פסוקים כא-כז)

מה בפרשה? פרשת בא נפתחת בשתי מכות נוספות שנופלות על ארץ מצרים: הארבה והחושך. לאחר שתי מכות אלו מסכים פרעה לשלוח את בני ישראל אך לאחר מכן אלוהים מקשה את ליבו ופרעה מתחרט. לבסוף מביא אלוהים על מצריים את המכה הנוראה מכל- מכת בכורות. בני ישראל מצווים לקיים את סעודת הפסח שבה תזבח כל משפחה שה תמים ותאכל את כולו לפני עלות השחר. האכילה תבצע בחיפזון כאשר כולם נועלים את געליהם ומקלות ההליכה שלהם בידיהם.

כל משפחה תיקח מהדם של הזבח בעזרת אגודת אזוב ותמרח על מזוזות הבתים ועל המשקופים. כך יידע אלוהים לפסוח על בתיהם של עם ישראל בעת מכת בכורות. עם ישראל לדורותיו מצווה בפרשה זו לאכול מצות שבעה ימים ולקיים את חג הפסח בארבעה עשר לחודש ניסן (שנקרא בפרשה החודש הראשון).

עוד באותו לילה מגרש פרעה את עם ישראל ממצריים, בני ישראל בורחים במהירות ולא מספיקים להתפּיח את המחמצת שממנה עושים את הבצק. בנוסף מסופר שבני ישראל "שואלים" ללא כוונה להחזיר כלי כסף, כלי זהב ושמלות. בני ישראל אופים מצות (לחם שלא תפח, מעין פיתות). מכיוון שלא ישנו בני ישראל באותו הלילה יהיה זה ליל שימורים לבני ישראל לדורותיהם.

בפרשה זו מופיעה מצוות "והגדת לבנך", המצווה לספר את סיפור יציאת מצריים בכל הדורות. מפרשה זו גם לקוחות שתיים מארבעת הפרשיות שנמצאות בתוך התפילין "....וְהָיָה לָךְ לְאוֹת עַל-יָדְךָ, וּלְזִכְרוֹן בֵּין עֵינֶיךָ...." "....וְהָיָה לְאוֹת עַל-יָדְכָה, וּלְטוֹטְפֹת בֵּין עֵינֶיךָ:.."

הצעה ליצירה שלט לדלת

המזוזה, בצורתה וצבעיה, מספרת לכל מי שעומד בפתח קצת על בני הבית. היא גם מסמנת כי בבית זה חיים אנשים יהודים. נכין שלט לדלת שיספר עוד עלינו!

חומרים

- קרטון ביצוע
- צבעי פנינה (אפשר גם גואש)
- נצנצים, פייטים, מדבקות וקישוטים
- טושים
- סכין יפנית
- חוטי דייג
- חרוזים
- תמונה משפחתית

תהליך היצירה

- בעזרת סכין יפנית (חלק זה נעשה על ידי מבוגר בלבד), נחתוך את קרטון הביצוע לגודל ולצורה הרצויה לנו כדי ליצור שלט לדלת. נחזור שני חורים קטנים בתחתית השלט.
- נכתוב את שם משפחתנו ואת שמותינו על השלט, נצבע סביב בצבעי הפנינה ונקשט.
- נכין תמונה משפחתית (אפשר מודפסת מהמחשב ומנוילנת) ונחורר אותה.
- ניקח חוט דייג ונקשור חרוז בקצהו. נשחיל חרוזים נוספים ליצירת שרשרת.
- ניצור שתי שרשראות ונקשור לתמונה משפחתית שחוררנו מראש.
- נשחיל את השרשרת בחורים שיצרנו בתחתית השלט שלנו.

הצעה לפעילות שיחות לשבת

- מה אפשר ללמוד על המשפחה שלכם כאשר מסתכלים על דלת הבית?
- מה אפשר ללמוד עליכם מדלת החדר שלכם?
- למה אנחנו רוצים שכירו את מי שנמצא בבית כשנמצאים ליד הדלת?
- מדוע אנו שמים את שמנו על תיבת הדואר והדלת?
- כיצד זה עוזר לנו ולמי שמבקר אותנו?
- מדוע חשוב לנו שאחרים יכירו אותנו?

הבלוג של מיה נולד במטרה להמשיך את המסורת היהודית של קריאה בפרשת השבוע, אשר הופכת את התורה לחלק מחיי היום יום שלנו ואת הטקסטים היהודיים העתיקים לרלבנטיים. בבלוג של מיה תוכלו למצוא פעילויות מגוונות העוסקות בפרשות השבוע, אשר יסייעו לכם להפוך את סיפורי התורה גם לחלק מעולמם של ילדים. מיה, בעלת תואר ראשון בחינוך ובמקרא ורכזת החינוך לגיל הרך בקהילת בית דניאל בתל אביב וגם המקימה והמנהלת את זולזו, מרכז הורות ומשחיקה בבית דניאל. **צילומים: עומר גרייסמן**

לפרשות נוספות - www.reform.org.il לתגובות - info@reform.org.il